

Feuilleton Het Gele Huis (35)

Heilig vuur

Kunstenaar Cornel Bierens heeft een droom: in januari 2015 wil hij in Amsterdam een Van Gogh-huis openen waar het werk van de schilder te zien is in driedimensionale installaties. In Het Gele Huis kun je straks letterlijk de wereld in lopen die Van Gogh schilderde. Wekelijks beschrijft Cornel Bierens zijn lotgevallen. Hij heeft nog ruim twee weken.

Velen verbazen zich dat Het Gele Huis nog steeds niet de volle driekwart miljoen bij elkaar heeft die nodig is om te starten. Ook investeerders die hun deelname al zwart op wit hebben toegezegd ('een fantastisch project') snappen niet waar de andere blijven. Als ze dan weer eens een vriend bellen, stuiten ze op aarzeling en twijfel. 'Heel gek', verzuchten ze. 'Vroeger was hij ronduit roekeloos, nu is het een en al voorzichtigheid.'

Zou VVD-Kamerlid Arno Rutte wel eens zoiets horen? Hij meent dat de kunsten dankzij de bezuinigingen beter af zijn dan ooit en dat de kunstenaars die in 2011 tegen de kortingen protesteerden daarom excuses moeten maken.

Huh? Moet ik op de knieën omdat ik gebruik heb gemaakt van een grondrecht? Moet ik buigen voor een valse voorstelling van zaken? De waarheid is dat de kunst, en zeker de kunst die het nieuwe bloed door onze aderen jaagt, het ongekend zwaar heeft.

Het zou eerlijker zijn als zo'n politicus zou zeggen: 'Ik wil de grootste mogelijke kunst in Nederland, en dus ben ik tegen elke subsidie. Want ik geloof dat kunst alleen groot kan groeien tegen de verdrukking in. Ik geloof dat onze nationale trots Van Gogh vooral zo hoog heeft kunnen stijgen dankzij de armoede waartegen hij zijn leven lang moest vechten.'

Lang geleden hoorde ik bij een debat een politicus kunstsubsi-

Vincent van Gogh, 'Korenveld met maaier' (1889). Van Gogh schilderde dit uitzicht in zijn cel in de inrichting Saint Paul in Saint-Rémy.

dies juist verdedigen. Hij zei dat het verloren gaan van een genie à la Van Gogh, omdat die toevallig geen sponsorende broer heeft, een nationale blamage zou zijn.

Het grappige is dat dit Van Gogh zelf niets kan schelen. Noch bij het ene argument, noch bij het andere draait hij zich om in zijn graf. Hij schilderde omdat hij móest schilderen, basta. Ook toen hij opgesloten zat in een inrichting schilderde hij magistraal het landschap dat hij zag door de tralies van zijn cel heen.

Zo is het ook met Het Gele Huis. Het komt er niet op de eerste plaats dankzij het geld dat we wel of niet hebben. Het komt er omdat het er móet komen.

.....
www.cornelbierens.nl